

Nr 5

Utlåtande i anledning av Kungl. Maj:ts proposition med förslag till lag angående fortsatt giltighet av lagen den 16 februari 1934 (nr 19) om fullgörande i vissa fall av betalningsskyldighet i förhållande till utlandet m. m.

Genom en den 3 januari 1957 dagtecknad, till lagutskott hänvisad proposition, nr 17, vilken behandlats av första lagutskottet, har Kungl. Maj:t under åberopande av propositionen bilagda i statsrådet och lagrådet förda protokoll föreslagit riksdagen att antaga följande vid propositionen fogade förslag till

Lag

angående fortsatt giltighet av lagen den 16 februari 1934 (nr 19) om fullgörande i vissa fall av betalningsskyldighet i förhållande till utlandet m. m.

Härigenom förordnas, att lagen den 16 februari 1934 om fullgörande i vissa fall av betalningsskyldighet i förhållande till utlandet m. m.,¹ vilken enligt lag den 25 februari 1955 (nr 39) gäller till och med den 30 juni 1957, skall äga fortsatt giltighet till och med den 30 juni 1959.

I fråga om de skäl, som anförts till stöd för förslaget, får utskottet, i den mån redogörelse därför icke lämnas här nedan, hänvisa till propositionen.

Sedan 1934 års riksdag (skr. nr 15) bifallit av Kungl. Maj:t i propositionen den 12 januari 1934 (nr 56) framlagt förslag till lag om fullgörande i vissa fall av betalningsskyldighet i förhållande till utlandet m. m., att gälla tills vidare till och med den 30 juni 1935, utfärdade Kungl. Maj:t den 16 februari 1934 lag i ämnet (nr 19), i det följande benämnd clearinglagen. Lagens giltighet har därefter vid olika tillfällen förlängts, senast genom lag den 25 februari 1955 (nr 39) för tiden till och med den 30 juni 1957.

I clearinglagen har vidtagits vissa ändringar, beträffande 1 § genom lagar den 15 juni 1935 (nr 326), den 19 april 1940 (nr 234) och den 14 december 1945 (nr 859), beträffande 2 § genom lag den 23 mars 1945 (nr 66) samt i fråga om 3 § genom nyssnämnda lag den 15 juni 1935 och lag den 7 maj 1937 (nr 199).

¹ Senaste lydelse av 1 §, se SFS 1945:859, av 2 §, se SFS 1945:66, samt av 3 §, se SFS 1937:199.

Med stöd av clearinglagen [1 § a)] har Kungl. Maj:t meddelat förordnanden om clearing i förhållande till ett stort antal länder. Vidare har jämlikt clearinglagen [1 § b)] betalningsspärr upprättats i förhållande till flera länder. Slutligen har med tillämpning av lagen (2 § andra stycket) förordnande meddelats om tvångsclearing med Tyska riket (kungörelse den 8 september 1950, nr 494). Flertalet av ifrågavarande förordnanden har numera upphävts; de alltjämt tillämpliga avser huvudsakligen clearing i förhållande till De socialistiska Rådsrepublikernas Union samt tvångsclearingen med Tyska riket.

Såsom nyss nämnts upphör clearinglagen att gälla med utgången av juni 1957. En ifrågasatt förlängning av lagens giltighetstid tillstyrkes av fullmäktige i riksbanken och av valutakontoret. Kommerskollegium har icke något att erinra mot att lagen gives förlängd giltighet under ytterligare två år. Likvidationsnämnden anser att någon förlängning av lagens giltighetstid icke är erforderlig med hänsyn till nämndens verksamhet. Flyktkapitalbyrån uttalar att avvecklingen av den tyska egendomen i Sverige i huvudsak torde vara slutförd vid tiden för utgången av clearinglagens giltighet den 30 juni 1957. Byrån anser därför i princip att en förlängd giltighet av clearinglagen ej erfordras ur de synpunkter byrån har att företräda.

Föredragande departementschefen, statsrådet Lange, har vid lagrådsremissen framhållit, att även om avvecklingen av den tyska egendomen i Sverige i huvudsak komme att vara slutförd före den 1 juli 1957, behov av clearinglagen i varje fall föreläge på grund av den svensk-sovjetiska clearinggen, och har på grund härav förordat, att lagens giltighetstid förlängdes med två år eller till och med den 30 juni 1959.

Lagrådet har lämnat förslaget utan erinran.

Utskottet. Utskottet har icke funnit anledning till erinran mot Kungl. Maj:ts förslag och får alltså hemställa,

att förevarande proposition, nr 17, måtte av riksdagen bifallas.

Stockholm den 5 februari 1957

På första lagutskottets vägnar:

OLOV RYLANDER

Vid detta ärendes behandling har närvarit

från första kammaren: herrar Ahlkvist, Branting, Lindblom, Per Olofsson, Lodenius, fru Wallentheim och herr Alexanderson;

från andra kammaren: herrar Rylander, Landgren, Hedqvist, Gustafsson i Borås, fru Boman, herrar Onsjö, Ekström och fru Lidman-Frostenson.